

1. Jutta, Anssi, Anna, Kari

Jutta : Hei.

Minä olen Jutta Schneider. Olen saksalainen opiskelija, mutta asun nyt Suomessa.. Minä opiskelen täällä suomea.. Ai niin, minä puhun jo aika hyvin suomea, vai mitä?

Anssi : Terve. Minä olen Anssi Nieminen. Olen suomalainen. Minä asun Vantaalla, mutta olen työssä täällä keskustassa, Mannerheimintiellä.. Olen tulkki ja kääntäjä isossa kansainvälisessä yrityksessä.

Anna : Moi. Minä olen Anna Jokela. Minäkin olen suomalainen. Opiskelen yliopistossa historiaa. Tämä ihana mies tässä on Kari.. Me asumme yhdessä Tapiolassa..

Kari: Kiitos, kulta. !

Minä olen siis Kari Söder. Hyvää päivää. Opiskelen Haaga-opistossa. Se on hotelli- ja ravintolakoulu. Joskus olen myös työssä Hotelli Intercontinentalissa. Puhun hyvin ruotsia, englantia, saksaa ja venäjää ja vähän ranskaa.

Kuka sinä olet?

Missä sinä asut?

Mitä sinä opiskelet?

Miksi sinä opiskelet suomea?

Ketkä täällä puhuvat jo vähän suomea?

...

Tavataan taas!

2. Jutta ja Anssi tapaavat

A: Oho, terve, Jutta! Mikä yllätys!

J: Hei! Mitä kuuluu?

A: Hyvää. Miksi sinä olet Helsingissä jo nyt?

J: No, kurssi alkaa heti syyskuussa. Minä haluan ensin olla täällä aivan rauhassa...ja muuten, minä en asu enää Mannerheimintiellä.

A: Missä sinä nyt asut?

J: Nyt minä asun Huvilakadulla.

A: Huvilakadulla! Sinä asut taas melkein keskustassa!

J: Niin asun. Ahaa, sinä olet vähän kateellinen.

A: En ole. Minä olen hyvin kateellinen. Minä asun vielä samassa paikassa siellä Vantaalla.

J: Minä en ymmärrä, miksi sinä et ole tyytyväinen. Se on iso ja kaunis asunto.

A: Niin on, mutta se on aivan liian kaukana.

J: No, minä olen hyvin tyytyväinen. Tässä kortissa on uusi osoite ja puhelinnumero ja myös sähköpostiosoite.

A: Kiitos. Kiva kortti !!

J: Joo, se on oikein kätevä.

A: Huvilakatu, viisitoista B kolme. Missä se oikein on?

J: Se on tässä aika lähellä, Eirassa.

A: Sitten se asunto on varmasti kallis.

J: No, se ei ole kovin kallis, koska se on väliaikainen asunto.

A: Sinä olet onnenpekka!

J: Niin olen. Voi kamala... kello on jo paljon! Kauppa on jo kiinni.

A: Tunnelissa kaupat ovat vielä auki.

J: Hyvä. Jääkaappi on melkein tyhjä.

A: Minäkin käyn vielä kaupassa.

J: Ai kiva. Sitten me menemme yhdessä.

3-- Kaupassa

A: Mitä sinä tarvitset?

J: Maitoa, juustoa, margariinia... ja tietysti hyvää suomalaista leipää.

A: Maito ja voi ovat täällä.

J: Minä haluan terveellistä margariinia!

A: Mitä margariinia? Minä ostan aina voita.

J: Sitä Floraa.

A: Kuinka paljon maitoa?

J: Yksi litra riittää... ja sitten vielä pieni pala juustoa ja puoli litraa tavallista jogurttia. Mitä tämä maksaa?

A: Tuossa on hinta: 5 (viisi) markkaa,90(yhdeksänkymmentä) penniä...Minäkin otan jogurttia: kaksi litraa halpaa, makeaa, epäterveellistä mansikkajogurttia.

J: Noin paljon makeaa jogurttia! Sinä olet kamala!

A: Miten niin kamala?Minä olen iso mies, enkä minä käy joka päivä kaupassa.

J: Kai sinä ostat myös jotain muuta kuin jogurttia?

A: Tietysti: makkaraa ja olutta ja jotain hyvää, vaikka vähän suklaata, niin ja varmuuden vuoksi kahvia ja sokeria.

J: Ai niin, suolakkin on melkein lopussa.. Minä tarvitsen myös suolaa.

A: Sinä haluat tietysti tätä terveellistä suolaa.

J: Tietysti. Ja sitten minä tarvitsen vielä pari tomaattia.

A: Ne ovat tuolla.

J: Nuo maksavat liian paljon. No, minä otan pari isoa omenaa. Nämä ovat vain 5 (viisi) markkaa kilo. Nyt minä en tarvitse enää mitään muuta.

A: En minäkään.

J: Hei, miten me oikein tiedämme, mikä on minun ja mikä on sinun?

A: No, se on aivan helppoa ..Kaikki terveellinen on sinun ja kaikki epäterveellinen minun.

4--Raitiovaunussa.

Hei, Anssi! Mitä sinä teet tässä raitiovaunussa!

No, minä en vain voi mennä kotiin, ennen kun tiedän miksi sinä puhut suomea noin hyvin!

Minä opiskelen suomea.

Mutta miksi sinä opiskelet suomea?

No siksi, että suomi on mielenkiintoinen kieli.

Mutta kaikki sanovat, että se on vaikea kieli.

Niin monet ulkomaalaiset ajattelevat. Suomi on kyllä erilainen kieli, mutta ei erilainen ole aina sama kuin vaikea.

Mutta, vaikka minä olen suomalainen, niin minä en tiedä miksi « omena on punainen », mutta « maito on valkoista ».

Et tietysti, koska sinä puhut automaattisesti oikein.

Miten sinä sitten tiedät ,milloin "punainen" on oikein ja milloin "valkoista".

Kysymys on siis: nominatiivi vai partitiivi ? Kun osaa pari sääntöä, niin se ei ole vaikea.

No, mikä sääntö siinä sitten auttaa?

No, minä ajattelen näin: Ensimmäinen sääntö: Jos subjekti on ainesana ja se on saksassa ilman artikkelia, se on suomessa partitiivissa. « Jääkaapissa on maitoa », « Lasissa on vettä » .Toinen sääntö : Mutta jos subjekti on lauseen alussa, se on aina nominatiivissa. « Maito on lopussa », « Salaatti maksaa paljon » .Sitten on vielä kolmas sääntö....

Ei, ei, ei.... uskon... apua!!

..siis kolmas ja viimeinen tärkeä sääntö: Jos lauseen subjekti on ainesana, niin sen predikatiivi on partitiivissa. Esimerkiksi, « maito on valkoista ». Mutta, jos subjekti ei ole ainesana, predikatiivi on nominatiivissa. Esimerkiksi, « omena on punainen ».

Sinä osaat kaikki säännöt ulkoa !

En osaa ! Hei, mikä pysäkki tämä on? ...Hei, hei!

No moi! Kiitos oppitunnista. Mikä nainen!

5. Jutan uudessa asunnossa.

Minä asun tuolla, toisessa kerroksessa. Nuo ikkunat tuolla ovat minun.

Nuoko tuossa keskellä?

Joo, nuo vihreät verhot ovat minun.

Tässä talossa ei ole hissiä ,vaikka tässä on viisi kerrosta.

Vanha talo.

Voi, miten kaunis kaksio! Näin iso olohuone!. Tämä on ihanan valoisa. Miten suuri pöytä ja kauniit tuolit!. Tuo sohva on myös kiva.

Ja se on kätevä. Siinä voi nukkua kaksi henkeä.

Hyvä tietää, jos me joskus illalla myöhään emme enää pääse bussilla kotiin.

Mmm, tervetuloa.

Tässä on keittiö. Minä myös nukun täällä.

Keittiössäkö?

Kyllä. Tämä on aika iso, eikö olekin?

Niin on. Hei, täällä on tietokoneekin. Onko se sinun?

Ei ole. Se on tämän asunnon omistajan. Mutta minä saan käyttää sitä.

Reilu mies.

Eikö olekin? Kaikki tavarat täällä ovat hänen.

Miksi hän ei itse asu täällä?

Hän on nyt ulkomailla töissä.

Tässä eteisessä on vessa ja kylpyhuone. Kylpyhuoneessa on suihku ja amme.

Onko tässä talossa myös sauna?

On, se on kellarissa. Voin käydä saunassa joka keskiviikko. Sinäkin voit tulla, jos haluat.

Oikein hyvä ajatus. Tulen varmasti joskus. Kiitos kutsusta !

Voi, onko kello jo noin paljon? Minä olen myöhässä, eikä kotona ole ruokaa.

Eikö Kari voi käydä kaupassa?

Niin ehkä. ... Voinko minä soittaa kotiin?

Tietysti. Tuossa on puhelin.

Hyvä. 647 8903... Kukaan ei vastaa. Kari ei ole vielä kotona. No, minä menen nyt.
Soitanko minä ensi viikolla vai soitatko sinä?

Kyllä minä soitan. Hei hei!

Moi moi!

6. Yliopiston kirjastossa

Arvaa, kuka?

Moi! Anssi!

Sinä istut aina kirjastossa!

No en situ! Mitä sinä olet täällä keskellä päivää? Miksi sinä et ole työssä?

Minä olen työssä, mutta nyt minulla on tauko.

Ai, kuinka pitkä tauko sinulla on?

Noin puoli tuntia. Onko sinulla aikaa käydä kahvilla?

En tiedä....kuinka paljon kello on?

Melkein kaksi.. Eikö sinulla ole kelloa?

On, kotona. Minulla on aina aamulla kiire.

Ahaa, mutta onko sinulla aikaa käydä nopeasti kahvilla?

Ei oikeastaan, kun kello on jo noin paljon.. Kurssi alkaa viisitoista yli kaksi.

No, ei se sitten käy. Voi harmi. No, illalla sitten?

Sekään ei sovi tänään. Hetkinen, minulla on kalenteri laukussa.. Perjantaina olen Karin ja Annan luona. mutta lauantaina minulla ei ole mitään erikoista.

Minulla ei ole nyt kalenteria mukana, mutta kyllä lauantai varmasti sopii. No, mitä me nyt sovimme?

Me voimme tavata lauantaina. Mihin aikaan?

Vaikka puoli yhdeksän.

Niin myöhään!

No, sitten kello seitsemän.

Se on sopiva aika.

Mutta missä?

Vaikka Engelissä. Se on kiva paikka.

Anteeksi, mutta voitteko te olla hiljaa tai mennä ulos ? Te häiritsette!

Voi anteeksi! Anssi, soitatko minulle, jos et voi tulla lauantaina?

Tietysti. Sinäkin voit soittaa. Minulla on puhelinvastaaaja. Se on aina päällä.

Mitä, eikö sinulla ole vielä matkapuhelinta?

Ai kännykkää ? No ei vielä...Minä menen nyt.!

Okei!

Siis lauantaina Engelissä kello seitsemän. Moi moi!

Moi!

7. Miten Tapiolaan pääsee

Kuule, miten Tapiolaan pääsee? Pääseekö sinne metrolla?

Ei pääse. Sinne pääsee kätevästi bussilla numero 9. Pysäkki on aivan Annan ja Karin talon edessä. Sinun täytyy vain mennä kadun yli.

Hetki vain...Missä se kynä nyt on?

Tuossa lattialla!

Mikä sen bussin numero on?

Yhdeksän.

Hyvä. Ja mistä se lähtee?

Keskustasta, linja-autoasemalta. Voinko minä piirtää tähän paperiin?

Tietysti.

Tämä tässä on linja-autoasema. Tapiolan bussit lähtevät tästä. Yhdeksän kulkee aika harvoin illalla, vaikka se päivällä menee monta kertaa tunnissa.

Minun täytyy olla siellä noin kello seitsemän.

Sitten sinun täytyy lähteä ajoissa, heti kuuden jälkeen. Matka kestää noin puoli tuntia. Sinun kannattaa mennä linja-autoasemalle ja katsoa, mihin aikaan bussit lähtevät.

Eikö sinne voi soittaa?

Totta kai, mutta se on aika kallista. Minä voin katsoa puhelinluettelosta, mikä numero se on.. Soitanko minä vai soitatko sinä itse?

Minä soitan kyllä itse, mutta voitko pysyä tässä kun minä soitan? Ehkä minä tarvitsen apua.

Selvä. Tässä on numero. Aikatauluneuvonta. 9600 – 4000

Tässä on Jutta Schneider, hyvää päivää! Voitteko Te sanoa , milloin bussi numero yhdeksän lähtee linja-autoasemalta Tapiolaan ?Perjantaina....illalla, kuuden jälkeen... Anteeksi, voitteko puhua hitaasti ? olen ulkomaalainen... Siis kello puoli seitsemän. Ja sitten minulla on vielä toinen kysymys : Mihin aikaan yölla lähtee viimeinen bussi Tapiolasta takaisin kaupunkiin?... Siis kello puoli yksi.. Kiitos !

Sinä pärjät missä vain !

No melkein. Mutta usein ihmiset puhuvat puhelimesta niin nopeasti, että en ymmärrä, mitä he sanovat.

Sinun kannattaa varmasti aina heti sanoa, että olet ulkomaalainen.

8. Tapiolassa Annan ja Karin luona.

Anna, ovikello soi! Avaatko sinä?

Hei, Anna!

Moi, Jutta! Kari, Jutta on täällä!

Kiva. No, hei!

Hei! Täällä tuoksuu hyvältä!

Ruoka on ihan kohta valmista. Tule sisään, Jutta. Kari haluaa varmasti olla rauhassa keittiössä.

Laittaako Kari ruokaa?

Kyllä, joskus. Karin lempiruoka on perunasose, pippuripihvi ja salaatti. Arvaa, mitä me syömme tänään.

No, arvaan, kuulostaa hyvältä! Ai niin, minulla on teille pullo punaviiniä. Ole hyvä.

Kiitos. Hei, tämä on ranskalaista!. Tämä on hyvä pihvin kanssa.

Anna, Auta minua vähän, kulta!

Voinko minä auttaa sinua? Puhelin soi

Anna puhelimessa.... Hei! Mitä kuuluu? ... Hyvää, hyvää. Kuule, meillä on nyt vieras.... Kyllä varmasti menee aika myöhään.... Kyllä kai me olemme kotona sunnuntaina, mutta kysyn vielä varmuuden vuoksi Karilta... Joo , minä soitan sinulle tästä vielä huomenna.... Ahaa, siinä tapauksessa soitan heti aamulla aikaisin.... Sano isälle terveisiä. Hei, hei!

Kuka se oli?

Äiti. Hän tulee Kaisan kanssa sunnuntaina kaupunkiin. Kaisa on äidin sisko.

Voi ei ,sitten meidän täytyy siivota huomenna ! No niin, tytöt, tulkaa pian pöytään!

Mmm, näyttää oikein herkulliselta. Syöttekö te aina näin hienosti?

Emme aina. Vain silloin kun minä laitan ruokaa..

Älä viitsi ! Minä laitan aivan yhtä hyvää ruokaa kuin sinäkin.

Ymmärrän. Kari on kokki vain viikonloppuna ja Anna aina arkisin

Tytöt, tytöt, älkää nyt hermostuko. Se oli vain vitsi.... Hyvää ruokahalua! Kippis!

Kippis!

9. Engelissä.

Mitä sinä haluat juoda?

Kupin kahvia. Tai kuinka paljon meillä on aikaa ennen kuin elokuva alkaa?

Melkein tunti. Kello on vasta viisitoista vaille kahdeksaa, ja minulla on jo liput. Maxim on tässä ihan lähellä.

No, sitten minä otan lasin valkoviiniä.

Tarjoilija! Saanko yhden valkoviinin ja yhden oluen?

Jutta, ennen kuin unohdan, saanko kysyä sinulta jotain?

Tietysti. Mitä?

Minä saan ensi viikolla palkan...

Etkö sinä tiedä mitä tehdä sillä rahalla. Se ei ole mikään ongelma. Sinä voit antaa sen minulle.

Älä nyt höpötä. Minä aion ostaa uuden takin ja uudet kengät. Tämä takki on hirveän vanha. Minä olen kyllästynyt tähän.

Voi raukka, etkö sinä osaa vielä ostaa takkia yksin?

No tietysti minä osaan, mutta ostan aina melkein samanlaisen.

Ja sinä luulet, että minä voin auttaa sinua.

Minä olen siitä aivan varma! Ihan totta. Sinä olet nainen ja sinulla on hyvä maku...

Ymmärrän. Me etsimme sinulle hienon takin yhdessä.

Ja minä tarvitsen myös uudet kengät!

No sitten me ostamme sinulle myös hienot kengät. Mutta milloin?

Minä saan palkan keskiviikkona. Vaikka perjantai-iltana, kun kaupat ovat illalla auki, tai sitten lauantaina. Kumpi sopii sinulle paremmin?

Lauantai..

No sitten lauantaina. Tapaammeko kello yksitoista Stockmannin kellon alla?

Kiva ! Sovittu !

Anteeksi, saanko laskun. Ole hyvä

Kiitos

Aina sinä maksat!

Häiritseekö se sinua ? No minä maksan, kun sinä olet vielä tuollainen köyhä opiskelija.

Anssi !!!!

10. Takkia ostamassa.

Anssi! Mitä sinä pidät tästä vaaleasta takista?

Eikö tuo ole vähän liian vaalea?

Miten niin? Vaalea on nyt muotia.

Se tulee helposti likaiseksi. Ja minusta tuo on hirveän pitkä.

Joo, tämä on hyvännäköinen, mutta tämä voi kyllä olla vähän epäkäytännöllinen. Mutta kokeile nyt kuitenkin!

No, voinhan minä panna tämä päälle. Missä täällä on peili?

Tuolla, takana. Tuo sopii sinulle hyvin. Kun sinulla on tuo takki päällä ja tämä hattu päässä, sinä olet aivan Humphrey Bogartin näköinen. Nyt kaikki naiset rakastuvat sinuun.

Älä viitsi! Minä en ikinä pane päähän tuollaista hattua!. Minusta tämä takki on liian erikoinen minulle..

Hei, eikö tuo tummansininen ole myös kivan näköinen? Paljonko se maksaa?

Täällä on hinta. 1580 markkaa.

1580 markkaa? Eikö se ole aika kallis?

No, ei sillä nyt ole väliä , mutta eikö tämä malli ole aika tavallinen... vähän tylsä.

Käymmekö me vielä Foorumissa katsomassa?

Joo, mutta ensin haluan kyllä tarjota sinulle kahvit.. Tuossa Café Esplanadissa on kaupungin parhaat korvapuustit.

Kuule, sano nyt rehellisesti, olenko minä sinusta toivoton tapaus?

Älä nyt masennu! Usein sen ainoan oikean takin löytää sattumalta.

Niin kuin sen ainoan oikean naisenkin.Yhtäkkiä vain tietää, että tuossa se on!

Hmmmm?

Kuule, en minä oikeastaan tarvitse uutta takkia. Tämä vanha on vielä ihan hyvä. Minusta on vain kiva olla yhdessä kaupungilla.... No, me voimmekin sitten mennä tänä iltana syömään johonkin hyvään ravintolaan, vaikka Kappeliin. ..Rahat ainakin riittävät

11. Piristy Jutta!

Kuule, minä olen tänä iltana yksin kotona, kun Kari on Intercontinentalissa töissä. Minun tekisi mieli tehdä jotakin kivaa, vaikka mennä elokuvaan...

Minä en kyllä jaksa lähteä illalla mihinkään.

Sinä näytätkin väsyneeltä. Syötkö sinä kunnolla?

Ei minulla ole nälkä.. En tiedä, mikä minulla oikein on. Minä nukun huonosti ja olen hirveän väsynyt.. Niska on kipeä ja päätä särkee joka ilta.

Oletko sinä masentunut? Ehkä sinulla on koti-ikävä!

En tiedä.

Minä tiedän mikä auttaisi.

No mikä?

Liikunta tekisi sinulle varmasti hyvää. Minä käyn joka torstai tanssimassa flamenco ja voin loistavasti. Tule sinäkin kokeilemaan!

En minä osaa tanssia.

No opettelisit! Meillä on kiva opettaja. Hän opettaa tosi hyvin.

Usko nyt, että minä en osaa tanssia, enkä minä opi tanssimaan.

No, sitten voisit mennä Karin kanssa Alexsiumiin. Se on kaupungin paras kuntosali. Kari käy siellä kaksi kertaa viikossa.. joka maanantai ja torstai.

Entä jos minä olen siellä ainoa nainen?

Sehän vasta olisi piristävä! Mutta valitettavasti et varmasti ole...

Mutta minulla ei ole mitään mitä panna päälle.

Vaatteet voi aina ostaa.

Ei minua nyt oikein huvita mikään.

Jutta, piristyisit nyt!

No, voisin minä tietysti käydä katsomassa siellä kuntosalilla. Luuletko, että sitten nukkuisin paremmin?

Aivan varmasti!

Hei, kuule, tulisit sinäkin Alexiumiin! Yhdessä siellä voisi olla kiva!

Hyvä vitsi, minä kuntosalilla !.... Mutta Kari ottaa sinut kyllä mielellään mukaan.

12. Esplanadilla Arabian myymälässä.

Onko sinulla jo sopiva lahja mielessä?

No ei oikeastaan. Ehkä joku kaunis käyttöesine voisi olla kiva. Äiti pitää kovasti suomalaisesta muotoilusta.

Hei, katso, miten ihania kattiloita.!

Ai... Mmm. Hyvin kauniita, mutta en minä taida kuitenkaan ostaa äidille kattilaa syntymäpäivälahjaksi. Hänellä on vaikka kuinka paljon kattiloita, eikä hän edes pidä ruoanlaitosta.

Jutta, täällä on kivoja maljakoita.

Joo, mutta äidillä on jo tuollainen Alvar Aallon maljakko. Hän pitää siinä aina keltaisia tulppaneita.

Ai, no ei sinun sitten maljakkoa kannata ostaa.

Hei, mitä tuolla on? Lintuja!

Nämäkö? Nämä ovat kannuja.

Nämä ovat hauskoja ja tyylikkäitä, eivätkö olekin? Kot kot kot... . Ovatko nämä kalliita??

Hinta on pohjassa: 295 markkaa.

Ei tämä on liian kallis äidille. Hän rakastaa lintuja.

No sitten tällainen kannu on kiva lahja.

Auta nyt minua valitsemaan!

Minusta nuo pienet ovat epäkäytännöllisiä. Nämä isot ovat käteviä, esimerkiksi, vesikannuna.

Olet oikeassa.... Tämä on käytännöllinen koko.

Mutta kumpi väri? Otatko sinä mustan vai valkoisen?

No kumman minä nyt otan? Tämä musta on vähän variksen näköinen. Hahhah. Minä ostan äidille tämän.

Mitä jos tämä menee matkalla rikki?

Ei varmasti mene. Jos sinä annat pakata sen täällä, niin sinun ei yhtään tarvitse pelätä, että se menee rikki. Se menee varmasti ehjänä perille

13--Postissa.

Voi kun tämä kestää kauan! Minä vihaan jonossa seisomista! Viihdyn Suomessa hyvin juuri siksi , että jonot eivät ole täällä niin pitkiä.

Älä nyt hermostu... Mitä tuossa paketissa on?

Runokirja. Suomalaisia runoja saksaksi.

Kenelle sinä lähetät sen?

Veljeni vaimolle lahjaksi.

Onko hänellä syntymäpäivä?

On. Hän täyttää 27 vuotta ensi keskiviikkona.

Jo ylihuomenna! Ehtiiköhän sinun pakettisi perille?

Minä lähetän tämän pikana... Hei, täällä on kauniita kortteja! Minä lähetän usein postikortteja isoäidilleni. Hän on vähän yksinäinen ja tulee aina iloiseksi kortista. Nämä minä otan.

Oletko sinä liian laiska kirjoittamaan kirjeitä?

Minä en koskaan tiedä, mitä kirjoittaisin....Tämä pieni paketti pikana Saksaan, sitten nämä kortit ja 20 postimerkkiä Eurooppaan. Ei noita tavallisia, eikö teillä ole kauniita postimerkkejä? Nuo ovat hyviä... Onko paketti jo keskiviikkona perillä Berliinissä?

Kyllä sen periaatteessa pitäisi olla, mutta en uskalla luvata sitä aivan varmasti. Tämä tekee yhteensä 96 markkaa ja 50 penniä.

Olkaa hyvä!

Kiitos. Ja 3 markkaa 50 penniä , noin ole hyvä.

Kiitos. Hei!

Minä olen utelias kuulemaan, mitä sinun veljesi vaimo pitää sinun lahjastasi.

Olen varma, että hän pitää siitä. Hän on kova lukemaan. Minä en ymmärrä runoja. Minusta ne ovat vaikeita ymmärtää.

Eivät kaikki runot ole vaikeita. Minä luen niitä kyllä silloin tällöin. Me voisimme joskus lukea jotakin yhdessä.

Minä en lue runoja vapaaehtoisesti....olen ihan liian kärsimätön.

No mutta jos sinä olet kärsimätön, sinun kannattaa aina pitää pientä runokirjaa mukana. Sitten sinulla on aina jotain lukemista, kun istut bussissa tai joudut pitkään jonoon.

Anna, minä ymmärrän, että sinä tarkoitat hyvää, mutta ei kannata yrittää...

14. Minkäläinen sinä olit lapsena?

- ☺ Jutta, minkäläinen sinä olit lapsena?
- ☺ Miten niin? Ihan tavallinen kai.
- ☺ Olitko sinä jo silloin noin päättäväinen ja energinen?
- ☺ Tarkoitatko ehkä itsepäinen ja kova puhumaan? Kyllä kai. Olin ainoa tyttö. Minulla on kaksi veljeä.
- ☺ Kertoisit jotakin perheestäsi!
- ☺ No, meillä oli iso talo, ja sen ympärillä puutarha. Ja kaksi autoa, mutta ei sentään uima-allasta.
- ☺ !!!!
- ☺ Isälläni oli oma yritys ja hän oli paljon poissa kotoa. Äiti auttoi häntä töissä. Mutta hän oli tavallisesti kotona aamulla, kun lähdimme kouluun, ja iltapäivällä, kun tulimme kotiin.
- ☺ Minkäläinen sinun äitisi oli?
- ☺ Äitikö? Hän huolehti aina siitä, että meillä oli puhdas nenäliina ja kampa mukana. Ja siistit vaatteet tietysti. Minun hameeni ei saanut olla liian lyhyt, eikä Hansin tukka liian pitkä. Dieter ei saanut polttaa tupakkaa.
- ☺ Te saitte hyvän kasvatuksen j
- ☺ No jaa... Minä olin pienenä ylpeä siitä, että minulla oli kaksi komeaa veljeä. Joskus pääsin heidän kanssaan jalkapallo-otteluun. Mutta minkäläinen lapsi sinä olit?
- ☺ Rauhallinen. Minä olin ainoa lapsi. Olin aika ujo, eikä minulla ollut paljon kavereita.
- ☺ Olitko sinä yksinäinen?
- ☺ No, olin usein yksin kotona. Mutta kaikkeen tottuu.
- ☺ Missä sinun äitisi sitten oli?
- ☺ Töissä tietysti. Minun vanhempani tulivat kotiin vasta kuuden jälkeen.
- ☺ Sinä taisit olla itsenäinen lapsi.

☺ Joo. Minä luin paljon. Vähän aikaa piirsin myös sarjakuvia. Ai niin, minä pelasin myös shakkia serkkuni kanssa. Me olimme siinä aika hyviä!

☺ Etkö sinä harrastanut ollenkaan urheilua?

☺ No, kyllä minä joskus talvella kävin pelaamassa jääkiekkoa. Mutta en ollut kovin hyvä urheilussa. Minä olin vähän ... lihava.

☺ Sinäkö? Vaikea uskoa... Nyt sinä olet noin hoikka ja hyvännäköinen.

☺ Älähän nyt... Minä muutuin kovasti seitsemäntoistavuotiaana. Minä aloin käydä viikonloppuna ulkona ja polttaa ja juoda olutta.

☺ Ja aloit tietysti myös kiinnostua tytöistä?

☺ No-o-o, en ihan silloin vielä.

15—Mikä sinulla on?

Hei Anna! Missä sinä olet oikein ollut?

Ai Jutta, hei! Miten niin? En minä missään ole ollut. Täällä vain.

Ei voi olla totta. Minä olen etsinyt sinua joka paikasta. Kirjastosta ja kahvilasta... ..

Minä olen vain mennyt luennolta suoraan kotiin.

Minä olen soittanutkin monta kertaa, mutta kukaan ei ole vastannut. Teillä oli aina puhelinvastaaja päällä. Miksi sinä et ole soittanut minulle takaisin?

Minä en ole halunnut puhua kenenkään kanssa. Olen vain lukenut tenttiin. Minä olen ollut hirveän väsynyt.

Eikö sinunkin pitäisi alkaa käydä kuntosalilla. Meillä on siellä tosi hauskaa.

Sen minä kyllä uskon. Kari on kertonut.

Ja arvaa mitä, minäkin voin nyt tosi hyvin. En tiedä kumpi on auttanut, liikunta vai Karin vitsit.

Miten niin Karin vitsit?

Et usko, miten kamalasti me olemme nauraneet. Minusta Kari oli aina vähän hiljainen, mutta hän on hirveän hauska, kun hänet tuntee paremmin.

Ai niinkö? Kuule, minun täytyy nyt mennä.

Etkö ehdi edes kahville?

No en ehdi.

Mihin sinulla nyt noin kiire on?

Minun täytyy olla kotona kello yksi. Pesukone on mennyt rikki, ja korjaaja tulee yhden ja puoli kahden välillä.

Vahinko, minulla olisi ollut paljon kertomista. Siellä kuntosalilla on tapahtunut vaikka mitä...

Kuule, Jutta, suoraan sanoen minua ei nyt oikein kiinnosta. Jos minä en ehdi seuraavaan bussiin, niin pesukone jää korjaamatta. Ja sitten minä panen Karin pesemään koko pyykin käsin! Sen jälkeen hän ei varmasti jaksa lähteä sinun kanssasi kuntosalille. Eikö se olisi vahinko?

Anna, mikä sinulla oikein on?

16. Jutan yläkerrassa tehdään remonttia.

- ☺ Hei! Täällä on Jutta. Hyvä, että olet kotona, minä taidan tulla hulluksi.
- ☹ Ohoo, kuulostaa dramaattiselta. Mikä sinulla on hätänä?
- ☺ Minun yläkerrassani tehdään isoa remonttia. Ensin ne miehet olivat töissä vain arkisin kahdeksasta neljään, mutta tänään, siis lauantaina, minä heräsin jo kello seitsemän kamalaan meteliin.
- ☹ Voi miten ikävää! Mitä siellä oikein tehdään?
- ☺ No, siellä soitetaan kovaa musiikkiä, lauletaan ja huudetaan ja siirretään huonekaluja edestakaisin. Siellä on kolme miestä työssä. Minä kävin jo kysymässä, milloin remontti on valmis, ja voitko kuvitella, mitä se mies sanoi. ”Se on valmis sitten, kun se on valmis”. Minä aioin kysyä, miksi hän oli minulle niin epäystävällinen. Mutta en sitten viitsinyt alkaa riidellä, kun siellä oli niin kova meteli. Eihän se nyt kummallinen kysymys ollut, vai oliko sinusta?
- ☹ No ei tietenkään, mutta ehkä hänen oli vaikea vastata siihen. Se remontti halutaan varmasti saada nopeasti valmiiksi, koska töitä tehdään viikonloppuna...ehkä se asunto myydään tai vuokrataan.
- ☺ Ei sitä myydä, eikä vuokrata. Eikä minua kiinnosta, mitä sillä asunnolla tehdään. Kuvittele nyt, kohta siellä tietysti aletaan maalata, ja sitten se maali haisee koko talossa. Minä saan päänsärkyä jo pelkästä ajatuksesta!
- ☹ Älä nyt suutu, Jutta, mutta etköhän sinä vähän liioittele.
- ☺ Sinun on helppo suhtautua kaikkeen rauhallisesti, kun olet saanut nukkua tarpeeksi!
- ☹ No, sinä voisit tietysti käydä valittamassa siitä isännöitsijalle ..Tai sitten sinä voisit tulla tänne. Oikeastaan täällä onkin ihan liian rauhallista. Enkä minä usko, että siellä sunnuntaina tehdään töitä.
- ☺ Mistä sinä sen tiedät? Minusta ei ole oikein, ettei ihmisen anneta olla rauhassa omassa kodissaan.
- ☹ No, siinä sinä olet ihan oikeassa. Väärinhän se on, mutta sellaista sattuu joskus. Silloin kannattaa vain yrittää ottaa rauhallisesti.
- .
- ☺ Hm, rauhallisesti! No, yritetään sitten!

17. Kirjallisuuden laitoksella

Hyvää päivää!

Päivää!

Minä olen Jutta Schneider. Olen saksalainen suomen kielen ja kulttuurin opiskelija. Minä haluaisin tietää, olisiko teillä jokin minulle sopiva Suomen kirjallisuuden kurssi.

Kaikki meidän kurssimme ovat suomalaisen kirjallisuuden kursseja. Niillä tarkastellaan kotimaista kirjallisuutta eri aikakausina ja eri näkökulmista. Osaisitko sanoa, mistä sinä mahdollisesti olisit kiinnostunut?

Mmm, en oikein tiedä. ..suomalaisesta kirjallisuudesta yleensä. Minä en tiedä siitä yhtään mitään.

No sitten tässä opinto-oppaassa on kurssi, joka saattaisi olla sinulle sopiva: suomalaisen kirjallisuuden klassikot.

Uhu. Klassikot. Käsitelläänkö siellä vain vanhaa kirjallisuutta?

Ei, sekä vanhaa, että uutta. Ensin on Suomen kirjallisuuden historian kurssi ja sen jälkeen kaksi kurssia, joilla luetaan kirjallisuutta, tehdään analyysejä erityyppisistä teksteistä ja keskustellaan niistä. Ensimmäisellä kurssilla käsitellään kirjallisuutta 1800-luvulta 1900-luvun alkuun, ja toisella kurssilla siitä eteenpäin nykykirjallisuuteen asti.

Mmm, kuulostaa mielenkiintoiselta, mutta ovatkohan ne kurssit liian vaikeita minulle?

Minun on vaikea sanoa sitä. Minusta sinä puhut ja ymmärrät suomea erittäin hyvin. Mutta ehkä on parasta, että otat yhteyttä kurssin opettajaan ja puhut ensi hänen kanssaan. Hänellä on vastaanotto perjantaisin kello kymmenestä yhteentoista.

Hyvä. Otan ensin yhteyttä häneen. Miten minä voin ilmoittautua tälle kurssille?

Ilmoittautuminen tälle kurssille alkaa vasta ensi viikon maanantaina. Tuohon ilmoitustaululle pannaan lista, johon kirjoitetaan oma nimi ja yhteystiedot: puhelinnumero, osoite ja sähköpostiosoite. Sinun kannattaa ilmoittautua ajoissa, koska kurssille mahtuu vain 20 ensimmäistä. Sitten se on täynnä.

Se on hyvä tietää. Kiitoksia näistä tiedoista.

Ei kestä, näkemiin.

Näkemiin.

18. Puhutaan jostain muusta!

Onpa hyvä, että se väärinkäsitys Karista ja minusta selvisi. Minusta oli kamalaa, kun sinä olit vihainen minulle..

En minä ollut vihainen. Minä olin mustasukkainen. Ei puhuta enää koko asiasta. Puhutaan jostain muusta!

Sopii! Mutta mistä? Minä tiedän!... Puhutaan vaikka Anssista!

Anssista, miksi?

Muuten vain. Mitä mieltä sinä olet Anssista?

Hm, kiva kaveri. Mutta tunnethan sinäkin Anssin

No, jotenkin. Mutta ... luuletko, että hän on kiinnostunut minusta?

Ai, sillä tavalla? Kai sinä sen paremmin tiedät kuin minä.

No, meillä on aina tosi hauskaa, kun me olemme yhdessä ulkona, mutta sitten en taas kuule hänestä mitään pitkään aikaan. Sitten minä taas keksin jotain asiaa ja soitan hänelle. Ehkä Anssi pitää minua vain hyvänä kaverina.

Sinun pitää ottaa siitä selvää!!

Miten? Eihän sellaista voi kysyä! Mutta kertoisit nyt jotain! Onko Anssilla ollut paljon tyttöystäviä?

Minun tietääkseni vain yksi.

Miten siinä kävi?

Tyttöystävä jätti hänet.

Anssi-parka!

Mm. Se oli kurja juttu. He asuivat yhdessä. Sitten Heli meni töihin ja rakastui työpaikkansa johtajaan. Johtaja erosi vaimostaan, ja Heli muutti hänen kanssaan asumaan. Kaikki tapahtui puolessa vuodessa. Minä näin heidät noin vuosi sitten Stockmannilla pienen vauvan kanssa. He olivat varmasti jo naimisissa.

Uskomaton juttu! Ihan kuin jostain huonosta elokuvasta! Milloin se tapahtui?

Pari vuotta sitten. Anssi oli pitkän aikaa masentunut.

Hän ei ole kertonut minulle mitään.

Se on hyvä merkki. Sitten se on ohi.

Hei, kello on jo melkein seitsemän

Ai, sitten päästään saunaan. Jutellaan siellä lisää!... Voi, minä olen unohtanut saunaoluet tähän muovikassiin. Ne pitää panna heti jääkaappiin.

Minulla on viiniä.

Saunan jälkeen juodaan aina olutta. Siellä tulee kova jano. Mennään nyt!

19. Syntymäpäivillä Tapiolassa.

Voi Kari! Kello on jo melkein yhdeksän, ja kaikki on vielä kesken!

Ota nyt vain rauhallisesti! Kyllä me saamme kaiken valmiiksi... Mihin minä laitan nämä kukat?

Pane ne television päälle ja laita tämä tarjotin tuohon pöydälle.

Entäs nämä lihapullat?

Laita nekin siihen pöydälle. Ota juustot jääkaapista ja sipsit keittiön kaapista. Hedelmät voit laittaa tähän lautaselle. Hae viinipullot parvekkeelta ja avaa ne, ole kiltti! Minä otan sillä aikaa oluet ja muut juomat jääkaapista.

Hei, Jutta ja Anssi! Tulkaa sisään!

Nämä kukat ovat sinulle, Anna.

Voi kiitos. Minä panen ne heti maljakkoon.

Olemmeko me taas ensimmäisiä?

Tietysti ja lähдете viimeisinä niin kuin tavallisesti.

No hei!

Paljon onnea, Kari!

Tämä on minulta ja Jutalta. Onneksi olkoon!

Kiitos! Onpa hieno paketti. ...Hm. Esiliina ja keittokirja. Oliko tämä Annan idea?

Ei ollut. Ihan oma idea se oli.

Jutta, tulisitko sinä hetkeksi tänne?. Minä haluan esitellä sinut Niinalle ja Mikolle...Tässä on hyvä ystäväni Jutta.

Hei! Hauska tutustua!

Hei! Sinäkö olet se saksalainen?

Olen. Näkeekö sen heti päältäpäin?

Ei sentään, mutta Anna on kertonut sinusta.

Kuinka sinä olet oppinut suomea noin hyvin?

Minä olen opiskellut suomea Berliinissä vuoden ja täällä jo melkein puolitoista vuotta. Ja onneksi minulla on suomalaisia ystäviä, joiden kanssa puhun aina suomea. Puhumalla oppii puhumaan.

No sitten se pakollinen kysymys: Mitä sinä pidät Suomesta ja suomalaisista?

Minä viihdyn täällä oikein hyvin. Rakastan suomen kieltä ja luontoa ja Suomalaisia. Myös miehiä, vaikka heidän käytöksensä on joskus vähän kummallista..

Mitä sinä tarkoitat , miten niin kummallisia?

No jaa....sitä on vähän vaikea selittää..

20. Kirpputorilla.

Hei, Anna, Jutta täällä.

Hei! Mitä sinulle kuuluu?

Hyvää! Arvaa mitä? Anssi soitti äsken ja kysyi, tulisinko hänen kanssaan ylioppilaskunnan itsenäisyyspäivän juhliin!

Vihdoinkin! Mutta kyllä minä arvasin, että hän pyytäisi sinua lähtemään kanssaan.

No, ei Anssista koskaan tiedä. Minkälaiset juhlat ne oikein ovat?

Ne ovat vuoden kohokohta. Ylioppilaskunta järjestää ne Vanhalla ylioppilastalolla, samaan aikaan, kun muu kansa katsoo presidenttilinnan juhlia televisiosta.

Ai sitten sinne pitää varmasti pukeutua hienosti... Mitä ihmettä minä panen päälleni?

Kyllä se järjestyy. Mennään lauantaina kirpputorilla katsomaan. Sieltä minäkin olen iltapukuni ostanut.

Lauantaina? Monesko päivä se on?

Mm, se on vasta marraskuun 27 (kahdeskymmenesseitsemäs) päivä. Meillä on vielä vaikka kuinka paljon aikaa.

Joo, hyvä ajatus. Anna, sinä olet nero!.

Jutta, katso tätä. Mitäs tykkäät?

Hmm, tuo on minulle aivan liian rohkea... Ohoh, tämä on vielä rohkeampi kuin tuo. Eikö täällä ole tavallisempaa mallia?

Jutta! ... Joulukuun kuudentena kukaan ei halua olla tavallisen näköinen. No, tässä on vähän hillitympi.

Joo. Jos tämä olisi vähän lyhyempi ja kapeampi... En tiedä, tämä väri ei ole hyvä. Oikeastaan minä haluan tummemman iltapuvun. Tumma on juhlavampi.

No, täällä on musta. Tämä on oikeaa silkkiä.

Joo, tuo on paljon parempi. Sovitan sitä heti! ...

Tuo on liian iso sinulle. Sen näkee vasta nyt, kun se on päällä. Se näytti pienemmältä....

Entäs tällainen hihatton?

Ei hullumpi, mutta olisiko tämä punainen kuitenkin kauniimpi väri?

Etkö sinä äsken sanonut, että haluat julavamman värin?

No, tumma olisi tietysti paras, mutta tämä on myös hienostunut väri. Ei se oikeastaan haitta ,vaikka tämä on vähän vaaleampi.

Näytähän.Joo, tuo väri sopii sinulle hyvin.

Kokokin näyttää sopivammalta. Mitä tämä maksaa?

Vain 130 (satakolmekymmentä) markkaa. Tämä on jopa halvempi kuin se musta.

Tämä on kaikkein upein ja tyylikkään puku. Tämän minä otan.

Jutta. Kai sinä nyt sentään ensin sovitat sitä !

21 Joulukonsertti Tempeliaukion kirkossa.

Hei, Jutta, täällä on Anssi. Hyvä, että sain sinut kiinni! Minä sain juuri pikkuserkultani kaksi lippua tänne illaksi konserttiin. Se on Tempeliaukion kirkossa. Lähdetkö mukaan?

Tottakai! Minkälaista musiikkia siellä on?

Joululauluja. Minun pikkuserkkuni laulaa siinä kuorossa.

Joulukonsertti !... Eihän nyt ole vielä joului!

Voi kuule, nyt on pikkujouluaika, ja joulukonsertteja pidetään jo marraskuussa. Tuletko sinä?

Ilman muuta. Mihin aikaan?

Se alkaa kahdeksalta. Minä tulen hakemaan sinua seitsemältä, niin me ehdimme hyvin kävellä sinne kahdeksaksi.

Kiva! Nähdään seitsemältä!

Ihana tunnelma! Täällä on varmasti satoja kynttilöitä seinillä.

Niin on. Huomaatko, että seinät ovat kallioita. Tämä on hyvä esimerkki modernista suomalaisesta arkkitehtuurista.

Minä en ole koskaan nähnyt näin omaperäistä rakennusta.

Tämän ovat suunnitelleet Suomalaiset veljekset. Helsinkiläiset vastustivat ensin kovasti tämän kirkon rakentamista.

Ai, minkä takia? Oliko tämä liian erikoinen?

Ei siksi, vaan kustannusten vuoksi. Kaupungin keskustassa oli kirkkoja jo tarpeeksi, ja uuden rakentamista pidettiin pelkkänä rahan tuhlauksena. Mutta sitten kun kirkko tuli valmiiksi, se olikin suhteellisen halpa.

Tietysti, kun tähän tarvitsi tehdä vain katto.

No ei se nyt varmasti niin yksinkertaista ollut. Mutta tästä on tullut hyvin suosittu paikka. Täällä pidetään konsertteja melkein joka viikko..

Kiva kuulla suomalaisia joululauluja.

Sinä kuulet varmasti myös tuttuja saksalaisia lauluja : ”Jouluyö, juhlayö...” on yksi Suomen suosituimpia joululauluja.

Voinko minäkin laulaa?

Tietysti, jos sinä vain osaat sanat.

No, minä laulan vaikka saksaksi, ihan hiljaa vain.....

(Canción)

22 Jouluna Lapissa

Hei!

Hei! Katso, eikö olekin ihana kuva! Oletko sinä ollut Lapissa talvella?

En, vain kesällä ja syksyllä. Mutta Anssi on kyllä ollut kerran, jouluna.

Niinkö? Hän ei ole kertonut siitä mitään.

Minä kyllä arvaan miksi. Lomasta tuli aivan erilainen kuin he olivat suunnitelleet.

Ai miten niin?

Kun he olivat saapuneet Saariselälle, siellä oli ollut hirveän kylmä. Pakkasta oli ollut yli kolmekymmentä astetta..

¡!!!!!!!

Sitten pakkaneen oli laskenut kahdeksaantoista asteeseen, ja pojat olivat päättäneet lähteä hiihtämään kymmenen kilometrin lenkin. He olivat hiihtäneet vasta muutaman kilometrin, kun Anssi oli mäkeä laskiessaan törmännyt puuhun.

Voi kamala! Miten siinä kävi?

No aika pahasti. Vaikka onneksi hän oli kaatunut pehmeään, syvään lumeen. Hänen jalkansa oli kuitenkin murtunut. Se oli kuusi viikkoa kipsissä.

Voi miten huono tuuri!

No, Anssi oli päässyt sairaalasta jo samana päivänä. Sitten oli alkanut lumimyrsky. Pojat eivät voineet tehdä muuta kuin pelata sisällä korttia. Ja sitten loma loppui. He olivat olleet vain muutaman tunnin ulkona koko lomalla! Ja tietysti ilma parani heti ,kun he lähtivät ajamaan takaisin Helsinkiin....

¡!!!!!!!

Itse asiassa pojat olivat pyytäneet minutkin mukaan, mutta onneksi en lähtenyt. Lappiin on parempi mennä keväällä kuin jouluna. Minulla on semmoinen periaate, että jouluaatto vietetään kotona oman perheen kanssa: joulukinkku syödään omassa pöydässä, ja joululahjat avataan oman joulukuusen ympärillä.

Pelkäätkö sinä, että joulupukki ei löydä sinua Lapista?

Kuule, minä olen niin kiltti kaveri, että joulupukki löytää minut mistä vain, mutta keväällä on vain yleensä paremmat ilmat.

Hei, mehän voisimme mennä kaikki yhdessä Lappiin. Joskus huhtikuussa, vaikka pääsiäisenä!

Anna varmasti innostuisi. Mutta Anssista minä en ole niin varma....

23. Uusi vuosi Suomessa.

Kuule, Jutta, mitä sinä teet jouluna?

Anna on kutsunut minut sukulaistensa luo maalle.

Ai niin. Kari kertoikin, että he pyytävät sinut mukaan. Oletko sinä siellä myös uuden vuoden?

Minä en ole päättänyt vielä.... Mitä te oikein teette uutena vuotena?

Ketkä te? Ai siis, että miten Suomessa yleensä vietetään uutta vuotta? Se riippuu vähän iästä ja elämäntilanteesta. Ne, joilla ei ole lapsia, juhlivat uudenvuodenaattona ulkona, siis ravintoloissa. Perheet ovat kotona tai kylässä ystävien tai sukulaisten luona. Vuoden vaihtumista odotellessa tehdään uudenvuodenlupauksia ja valetaan tinaa.

Tinaa?

Niin, tinaa. Sitä myydään pieninä hevosenkenkinä aivan tätä tarkoitusta varten. Tina kuumennetaan tulella erityisessä kauhassa ja, kun se on sulanut se heitetään nopeasti kylmään veteen. Vedessä tina tulee taas kovaksi ja sitten siitä voi ennustaa tulevan vuoden tapahtumia: rikkautta, rakkautta ja menestystä.

Siitä tinastako?

Niin. Ja, jos siitä oli liian vaikea keksiä mitään kivaa niin sitten voi ennustaa tinan varjosta seinällä. Mutta kyllähän sinun pitäisi tietää ,miten tinaa valetaan. Annan mukaan tapa on tullut Suomeen Saksasta.

Minä kuulen siitä nyt ensimmäisen kerran. Minusta olisi kiva ennustaa sinun tulevaisuuttasi!

No, sitten Senaatintorilla on tietysti kaupungin virallinen tilaisuus. Siellä on kuorolaulua, torvisoittoa ja kaupunginjohtaja pitää puheen. Vähän ennen kello kahtatoista lauletaan Maamme-lauluja ja sen jälkeen alkaa ilotulitus.

Kuulostaa tosi viralliselta. Mitä sinä teet uutena vuotena?

Se riippuu olosuhteista. Jos minä olisin esimerkiksi sinun kanssasi, niin me valaisimme ensin tinaa, sen jälkeen menisimme ravintolaan, jossa on elävää muksiikkia ja tanssia ja sieltä menisimme kahdeksitoista Senaatintorille katsomaan ilotulitusta.

Kuule, minä taidankin tulla heti joulun jälkeen kaupunkiin.

Kiva! Pyydämmekö myös Annan ja Karin mukaan?

Minä luulen heidän jäävän maalle koko lomaksi.

No sitten me olemme kahdestaan.

Ei kai se nyt niin kamalaa ole?

24. Juhannus Ahvenanmaalla

Anna, katsotaanko valokuvia? Ihan mitä vain.

Miksi ei. Minä olen aika huono ottamaan valokuvia, mutta viime juhannuksen kuvat onnistuivat hyvin.

No, näytä!

Me olimme kaverien kanssa Ahvenanmaalla viettämässä juhannusta. Karin sukulaisilla on siellä huvila aivan ihanassa saarella, eikä siellä ollut ketään muita kuin me. Tiesitkö, että Karin suku on kotoisin Ahvenanmaalta?

En, onko Kari suomenruotsalainen?

Hänen isänsä on ruotsinkielinen, mutta äiti on suomenkielinen....Tässä kuvassa Karin setä vie meitä veneellä sinne saareen. Meillä oli hirveästi syömistä ja juomista mukana.

Minä en ole koskaan ollut saaristossa...meri, sininen taivas, aurinko... Voi kun kesään on vielä pitkä aika.!

Meillä oli onnea. Aurinko paistoi koko ajan, ja oli hirveän kuuma, yli kaksikymmentäviisi astetta lämmintä. Siellä oli niin kuivaa, että me emme uskaltaneet tehdä juhannuskokkoa, ikävä kyllä. Vaikka eihän se ole siellä edes tapana. Kokkoja poltetaan vaan maantereella. Se oli alun perin itäsuomalainen tapa.

Tuossa näkyy ranta, sauna ja laituri. Tuolla kalliolla otettiin aurinkoa, tuosta kiveltä hypättiin uimaan. Vesi oli kyllä vielä aika kylmää. Näillä kivillä istuttiin iltaisin saunan jälkeen oluella ja paistettiin makkaraa. Kerrottiin älyttömiä juttuja ja naurattiin aivan kaikille. Ja laulettiin "Kalliolle, kukkulalle..." ainakin viisikymmentä kertaa, kun ei osattu mitään muuta ulkoa.

Minäkin osaan sen. "Kalliolle, kukkulalle rakennan minä majani..." Kuinka kauan te olitte siellä?

Kolme päivää. Se riitti hyvin, sillä saarella ei paljon nukuttu. No, kotimatalla sitten ei enää juhli. Junassa valitettiin porukalla, että oltiin hirveän väsyneitä ja sovittiin, ettei enää ikinä vietetä juhannusta yhdessä, koska se oli niin rankkaa. Mutta se oli kyllä minun elämäni ihanin juhannus.

Onneksi juhannus on vain kerran vuodessa. Hahaha

25. Suomalaisista kansanlauluista.

Kansanlaulut ovat alun perin suullisena muistitietona säilyneitä lauluja. Niitä laulettiin sukupolvesta toiseen ja vasta myöhemmin ne kirjoitettiin muistiin. Kansanlaulujen tekijät ovat tuntemattomia. He eivät todennäköisesti koskaan käyneet koulua, eivätkä he siis osanneet lukea, eivätkä kirjoittaa.

Suulliselle muistitiedolle on tyypillistä, että lauluista ja runoista on olemassa monia muunnelmia ja ne sisältävät vaikutteita eri kulttuureista. Tästä on hyvä esimerkki myös kaikille suomalaisille tuttu kansanlaulu ”Kalliolle kukkulalle”, joka on nykyään suosittu yhteislaulu. Suomessa tämä laulu alkoi yleistyä 1700-luvun lopulla. Sävelmä, joka oli alun perin menueetti on peräisin Keski-Euroopasta. Sieltä sen tiedetään kulkeutuneen Ruotsin kautta Suomeen..Laulun suomalaisten sanojen alkuperä ei ole tiedossa.

Perinteisen käsityksen mukaan kansanlaulut kuuluvat maalaisyhteiskuntaan. Viime vuosisadalla niitä laulettiin sekä työssä että vapaa-aikana. Länneestä Suomeen levinneet piirileikit, joissa tanssitaan piirissä laulun tahdissa olivat maaseudulla yleinen tapa huvitella. Tanssiessa unohdettiin arjen huolet ja raskas työ.. Suosituin tanssi-ilta oli lauantai, jolloin saunan jälkeen pukeuduttiin parhaisiin vaatteisiin ja lähdettiin tapaamaan toisia nuoria. Nuorisolle tilaisuuksien perimmäinen tarkoitus oli tietysti löytää sopiva puoliso.. Siksi illanviettoihin osallistumista pidettiin sopivana vasta konfirmaation jälkeen eli 15-16 vuotiaana . Ankarana sosiaalinen kontrolli piti huolen siitä, että ikärajaa noudatettiin. Tanssi piristää monien suomalaisten elämää vielä nykyäänkin. Myös lauantai on säilyttänyt asemansa tärkeimpänä sauna- ja huvitteluiltona.

Kalliolle, kukkulalle

rakennan minä majani.

Tule, tule tyttö nuori

jakamaan se mun kanssani.

Jos en minä sinua saa,

niin lähden täältä kauas pois

muille maille vierahille,

jotten sua nähdä vois.....

(canción)

26. Klassisesta musiikista

Ei meillä ole vielä kiire. Se ottelu alkaa vasta seitsemältä.

No hyvä.

Oikeastaan tämä musiikki on kaunista. Mikä kappale tämä oikein on?

Jean Sibeliuksen "Valse triste". Suomalaista klassista musiikkia. Kyllä sinun pitäisi tämä tuntea!

No tietysti minä tiedän, että Sibelius on säveltäjä, mutta muuten minä en tiedä klassisesta musiikista mitään.

En minäkään. Minä kuulin tämän kappaleen ihan sattumalta, kun olin etsimässä radiosta parempaa asemaa. Jäin hetkeksi kuuntelemaan ja kirjoitin sitten nimen muistiin. CD löytyi heti Musiikki-Fazerilta. Olen kuunnellut sitä nyt pari päivää. Ihan kuin tämä kappale tulisi kerta kerralta kauniimmaksi.

Minäkin olen pari kertaa mennyt ostamaan jotakin klassista, mutta en koskaan onnistu löytämään mitään. Ja sitten minä ostan taas tangoja. Ne ovat aina varma sijoitus.

No, eihän tangoissa mitään vikaa ole.

Ei olekaan! En minä yhtään häpeä tunnustaa, että kuuntelen kaikkein mieluiten suomalaisia tangoja. Olen hulluna niihin! Mutta olisi kiva oppia tuntemaan paremmin myös klassista musiikkia.

No rupea ensin kuuntelemaan klassista musiikkia radiosta! Siellä on klassinen kanava. Odotas, minä katson lehdestä. Joo, tässä se on, Classic FM 92.9..

Hyvä ajatus. Minun pitää kuunnella joskus, kun olen yksin kotona....

Miten niin yksin kotona? Onko Kari allerginen klassiselle musiikille?

No ei kai, mutta jotenkin on vain erilainen tunnelma, kun olen yksin. En oikein tiedä, mistä se johtuu. Kari katsoo mieluiten televisiota. Se on meillä aina illalla auki, ja sitten minäkin katson, vaikka ohjelma ei kiinnostaisikaan minua.

Oletko sinä jo valmis? Nyt meillä on kiire!

Joo, joo. Ai avaimet vielä! Miten sinne Areenaan pääsee parhaiten?

No junalla ainakin kaikkein nopeimmin

27--Suomalainen tango

Suomalaisessa tangossa yhdistyy kaksi toisilleen kaukaista käsitettä: pohjoinen Suomi ja eteläamerikkalainen intohimoinen tanssi..Tangot kuuluvat olennaisesti suomalaiseen tanssimusiikkiin, niin hämmästyttävä kuin se onkin.

Argentalainen tango kulkeutui Suomeen vuosisadan alussa Pariisiin kautta. Eurooppalaisesta uutuudesta tuli suosittu tanssi Helsingin hienoimmissa ravintoloissa.. 20-luvulla jazz kuitenkin syrjäytti tangon johtavasta asemasta pääkaupungin huvielämässä. 50-luvulla tango saavutti uudelleen suuren suosion.. Etenkin maaseudun ahkerasti tanssiva yleisö otti sen omakseen, sillä tanssilavoilla oli suuri merkitys tapaamispaikkoina harvaan asutulla maaseudulla. Monet suomalaiset käyvät vielä nykyäänkin säännöllisesti tanssimassa. Myös levysoitinten yleistymisen vaikutti tangon suosioon.

Tangon asema koko kansan tanssimusiikkina on epäilemättä vahvistanut myös se, että radiosta päivittäin kuullut tangot tulivat tutuiksi kaikille suomalaisille.

Melankolisen suomalaisen tangon ja sen kiihkeän latinalaisamerikkalaisen esikuvan yhteinen tekijä on syvä tunne, joka kuitenkin esiintyy niissä eri muodoissa. Argentalaisen tangon intohimo ilmenee musiikin kiihkeässä rytmissä.

Suomalaisissa tangoissa se ilmenee teksteissä. Ne sisältävät elämäntuskaa, pakoa todellisuudesta, haaveilua ja hurmaa. Onnettoman rakkauden ohella yleisiä aiheita ovat meri, järvi, kukat, puut ja etenkin taivas, kuu ja tähdet. Merellä on teksteissä erityinen merkitys: se on suuren onnen kaipauksen symboli ja se lohduttaa, jos tunteisiin ei vastata. Suomalaisen tangon tekstit ovat kiinnostaneet myös tutkijoita. Esimerkiksi *Pirjo Kukkonen* tangoista tehty tutkimus ”*Tangon nostalgia*”. ”*Rakkauden ja kaipauksen kieli*” ilmestyi kirjana vuonna 1996.

Vaikka perinteisesti tangoja laulavat miehet, nykyään on myös paljon tangoja laulavia naisia. Suomessa valitaan joka kesä vuoden tangokuningas ja tangokuningatar uusista, vielä tuntemattomista laulajista. Kilpailun voittajista tulee usein menestyviä tähtijä Suomen kevyen musiikin taivaalle.

28-- Jutta on sairas.

Anna Jokela.

Jutta täällä, hei! Minä soitan kysyäkseni sinulta neuvoa. Minä taidan olla sairas. Minun kurkkuni tuli eilen kipeäksi, ja minulla on ollut kylmä koko päivän. Ensin ajattelin, että se menee varmasti itsestään ohi, mutta se on tullut vain pahemmaksi.

Voi miten kurjaa. Onko sinulla kuumetta?

No on, mutta ei paljon, vähän alle 38 astetta ja vähän nuhaa. Päästä ei onneksi särje eikä minulla ole yskääkään, mutta tämä kurkku on kyllä aika paha.

Se on tulehdus. Ei se parane itsestään. Sinun täytyy mennä lääkäriin.

Miten minä lauantai-iltana lääkäriin pääsen! Jos minä olisin ollut järkevä, niin minä olisin mennyt sinne heti eilen.

No ethän sinä voinut sitä etukäteen tietää. Mannerheimintien lääkärikeskuksessa on koko viikonlopun vastaanotto. Odota hetki, minä soitan sinne ja kysyn „pääsetkö sinne heti. Soitan sinulle kohta takaisin.

Anna, sinä olet enkeli!

Tiedän, tiedän. Pue sinä nyt vain päällesi, niin että olet heti valmis lähtemään. Tavataan siellä.

Voi sinua raukkaa! Minä olen ottanut selvää siitä, mikä apteekki on tänään on auki. Se on aika kaukana, Meilahdessa asti. Sinä saat varmasti lääkäriltä reseptin. Mene sinä täältä suoraan taksilla kotiin. Sinä et saa liikkua ulkona kuumeisena. Lupaa minulle, että menet heti sänkyyn. Minä käyn sillä aikaa hakemassa lääkkeit apteekista ja tulen sitten keittämään sinulle kuumaa mehua.

Kuumaa mehua? Auttaako se?

Ehdottomasti! Ainakin psykologisesti. Ja kun hyvä mieli, niin kuumekin laskee.

Ihanaa, kun joku hoitaa. Minulla on tosi paha olo..

Niin, sinä olet aivan surkean näköinenkin. Ja otsasi on tosi kuuma. Kuume on varmasti noussut. No, onneksi sinä olet kohta vuorossa, kun täällä ei ole ketään muita.

Jutta Schneider!

29. Jutta tutustuu saamelaiseen kulttuuriin

Jutta! Mitä sinulle on tapahtunut? Sinähän aivan säteilet!

Meillä oli tänään tosi mielenkiintoinen luento. Minä olen aivan innoissani!

Innoissasi! Mistä?

Et ikinä usko. runoista. Tarkkaan sanoen, saamelaisista runoista.

Minä olin ymmärtänyt, että sinä et erityisesti välitä runoista.

En välittänytkään ennen, mutta nyt minä olen päässyt ennakkoluuloistani. Me tutustuimme tänään kulttuurin kurssilla saamelaisiin teksteihin. Odota hetki, minulla on täällä kopio yhdestä huomiseksi luettavasta kehtolaulusta.

Sehän on tehnyt sinuun suuren vaikutuksen.

Saamen kieli on kiehtova. Jos olisin tiennyt sen aikaisemmin, olisin varmasti mennyt saamen kielen kurssille... Tässä se on. Vieressä on teksti suomeksi. "Teenna munna vuátum ... " Katso nyt näitä sanoja! Mitenhän ne oikein äännetään? Missä minä voisin kuulla saamen kieltä?

Ei aavistustakaan. Minä en tiedä juuri mitään saamelaisesta kulttuurista, vaikka olen suomalainen enkä omasta mielestäni täysi kulttuuribarbaari.

Kyllä on hyvä asia, että saamen kielen asema on parantunut ja että lapset, joiden kotona puhutaan saamea, saavat nyt koulussa opetusta äidinkielellään. Olisi ollut sääli, jos niin omaperäinen kieli ja kulttuuri olisivat päässeet häviämään.

*"Näin minä tuuditan
tuuditan lastani
että nukahtaisi.
Älä sinä itke!
Kyllä isä tulee
tuo vielä lintuja
pienoinen saa syödä
linnun lihaa syödä
kalansilmiä syödä."*

Vai kalansilmiä!

Minä aion kyllä perehtyä saamelaiseen kulttuuriin. Minä ymmärrän sitten monet asiat paljon paremmin, jos menen keväällä Lappiin.

Aiotko sinä mennä Lappiin?

Ehkä pääsiäisenä. Karin kanssa siitä oli puhetta. Tulisitko sinäkin? Minä voisin alkaa järjestää sitä.

Saako tätä ehdotusta harkita, vai onko tästä päätettävä heti?

Se on nyt tai ei koskaan.

30. Anssin nimipäivänä.

Nyt minä juon maljan kaikille Suomen Ansseille ja aivan erityisesti sinulle.. Kiva tapa, tämä nimipäivien viettäminen! Voi juhlia vanhenematta.

Ihmisen täytyy pitää hauskaa aina kun vain voi! Mutta nyt sinä saat aivan väärän kuvan nimipäivistä. Yleensä nimipäivillä tarjotaan kahvia ja täytekakkua.

Kuulostaa tylsältä!. Muuten, mitä mieltä sinä olet Akseli Gallen-Kallelan taiteesta?

Gallen-Kallela on Suomen paras... tai ehkä paremminkin, yksi Suomen parhaista taiteilijoista.

Sitten minä en kyllä ymmärrä taiteesta yhtään mitään! Kulttuurin kurssilla käsiteltiin tänään Gallen-Kallelan Kalevala-aiheisia tauluja...ja suoraan sanoen, ne ovat minusta hyvinerikoisia.

Erikoisia? Sinä et siis pitänyt niistä.

No , sano nyt rehellisesti, panisitkö sinä "*Sammon ryöstön*" olohuoneesi seinälle?

No ehkä en. Se on makuasia.. Mutta yhden toisen Gallen-Kallelan maalaaman taulun minä kyllä panisin seinälleni. Sen nimi on "*Poika ja varis*". Gallen-Kallelan varhaiset realistiset maalaukset ovat aivan erilaisia kuin ne Kalevala-aiheiset teokset, joista kurssillasi puhuttiin. Niitä tuskin uskoisin saman henkilön tekemiksi. Tavallisen maallikon on helpompi arvostaa realistista taidetta.

Sinähän puhut kuin asiantuntija! Minä en tiennytkään, että sinä olet noin hyvin perillä taiteesta.

Se ei vain ole tullut puheeksi. Muuten, se minun äsken mainitsemani maalaus on täällä Ateneumin taidemuseossa, niin että sinä voit käydä ihailmassa sitä siellä.

Uskallanko minä edes tunnustaa, että en ole vielä koskaan käynyt Ateneumissa.

Nyt on sitten korkea aika käydä!

No nyt minulla on ainakin hyvä syy mennä sinne. Mutta yksin ei ole kivaa. Kukahan lähtisi mukaan?

No vaikka minä. En olekaan käynyt siellä pitkään aikaan.

Sovittu.. Heti seuraavana sateisena sunnuntaina. Taiteelle!

Taiteelle!

31---Ateneumissa

Siinä se nyt on, ”*Poika ja varis*”, mestariteos vuodelta 1884...Hetkinen. Joo. .. tämä on todellakin eräs tärkeimmistä Gallen-Kallelan varhaisen kauden maalauksista. Ne olivat merkittäviä siksi, että hän kuvasi niissä tavallista maalla asuvaa väestöä sen omassa ympäristössä. Gallen- Kallela pyrki luomaan Suomelle oman kansallisen kuvataiteen maalaamalla tyypillisiä suomalaisia aiheita....

Ahaa, mutta minua kiinnostaa kyllä enemmän se, miksi sinä pidät tästä taulusta!

Ai, en minä ole koskaan tullut ajatelleeksi, mikä minua tässä oikein viehättää. Ehkä minä salaa mielessäni haluaisin olla tuollainen paljain jaloin kotipihan nurmikolla seisova poika. Elämä näyttää niin yksinkertaiselta ja idylliseltä. Täällä on muuten myös niitä Kalevalan-aiheisia maalauksia, joista puhuit...

Ahaa. Onko täällä myös ”*Sammon ryöstö*”?

No sitä ei ole. Tämän kirjan mukaan se on Turun taidemuseossa. Mutta ”*Lemmikäisen äiti*” täällä on. Se on samalta kaudelta.

Onko se se itkevä äiti kuolleen poikansa vieressä?

Juuri se.

Voi miten pieni! Minä luulin sitä paljon suuremmaksi. Mutta kyllä minä pidän paljon enemmän realistisesta taiteesta.

Katsotaan, mitä täällä oikein sanotaan näiden tyylistä...”myöhäiseltä kaudelta, ...eurooppalaisia vaikutteita...Gallen-Kallela oli opiskellut Pariisissa, Berliinissä ja Italiassa.....Italialaiset freskot tekivät häneen suuren vaikutuksen ja monet niistä tauluista, jotka hän maalasi Italian tekemänsä matkan jälkeen,ovat seinämaalauksen luonnoksia...”

Ai, tätä minä en tiennytkään: hän on maalannut Pariisin maailmannäyttelyyn (1900) maalaamansa freskot uudelleen Suomen kansallismuseon eteishallin kattoon. Ne ovat siis samat freskot kuin siellä maailmannäyttelyssä. Ja muistatko vielä sen seinämaalauksen Vanhassa ylioppilastalossa, jossa oli se hevosen selässä istuva tuohitorvea soittava sankari?

Se on ”*Kullervon sotaanlähtö*”, jonka Gallen-Kallela maalasi vuonna 1901.

Ai silloin itsenäisyyspäivän juhlassa. Joo, se oli siellä musiikkisalissa!

32 Jutta saa harjoittelupaikan

Jutta Shneider
Huvilakatu 15 b 3
00150 Helsinki

Olet saanut hakemasi harjoittelupaikan. Täytä ohessa olevan lomakkeen b-osa ja palauta se toimistoomme heti matkajärjestelyt tehtyäsi, kuitenkin viimeistään kahden viikon kuluttua. Lomakkeen a-osa jää sinulle.

Jos vielä tässä vaiheessa joudut jostain syystä perumaan harjoittelun, ilmoita siitä välittömästi sekä CIMO:on, että suoraan työnantajallesi. Peruutuksen syy on aina mainittava.

Jos sinulla on kysyttävää esimerkiksi työtehtävistäsi, voit ottaa itse suoraan yhteyttä työnantajaasi ja pyytää lisätietoja.

Yleistä

Varaa riittävästi rahaa mukaasi, sillä ensimmäinen palkka tullaan todennäköisesti maksamaan vasta kuukauden kuluttua työn aloittamisesta. Ensimmäinen vuokra on kuitenkin yleensä maksettava heti vuokrasuhteen alettua.

Asioiden hoidossa on omatoimisuus tarpeen. Neuvoja tarvitessasi keskustele aina ensin työnantajasi kanssa. Mikäli et saa tarvitsemaasi apua, ota yhteyttä asiaasi hoitaneeseen henkilöön toimistossamme. Muista pyytää työnantajaltasi työtodistus jo ennen harjoittelun päättymistä tai maasta poistumista. Työtodistuksen saaminen jälkikäteen on osoittautunut erittäin vaikeaksi.

Työ- ja oleskelulupa

Euroopan talousalueeseen kuuluvissa maissa, joihin ei tarvita työlupaa, voi oleskeluluvan hankkia paikan päältä näyttämällä todisteen työsuhteesta. Todisteeksi käy esimerkiksi työnantajan kirjallinen sopimus, josta käy ilmi työsuhteen kesto, palkka, työtehtävät ja työnantajaa koskevat tiedot. Harjoittelijalla on kohdemaassa samat oikeudet ja velvollisuudet kuin määräaikaisen työsopimuksen tehneellä työnantajalla.

Matkat ja asunto

Harjoittelija maksaa itse matkansa ja hoitaa matkajärjestelyt. Jotkut kansainväliset organisaatiot korvaavat ohjelmiinsa sijoittuneiden matkakulut. Ota selvää, onko korvaus sinun tapauksessasi mahdollinen. Joissakin tapauksissa ulkomaalainen työnantaja järjestää asunnon, mutta yleensä sen joutuu hankkimaan itse. Joskus työnantaja lähettää harjoittelijoille ohjeet, joissa neuvotaan myös asunnon hankinnassa.

Vakuutus

Mikäli et ole vielä toimittanut vakuutustodistusta CIMO:on, tee se välittömästi. Siitä on käytävä ilmi vakuutusaika, korvaussummat sekä se, että vakuutus on voimassa myös työaikana ja että siihen sisältyy matkavakuutus.

Harjoittelun arviointi

Ohessa lähetämme sinulle myös kaksi arviointilomaketta, jotka sinun on täytettävä harjoittelun päätyttyä. Täytä toinen lomakkeista äidinkielelläsi ja toinen harjoittelumaan kielellä. Mielipiteesi harjoittelun onnistumisesta on tärkeää sekä meille että harjoittelumaan yhteystoimistolle.

Palauta lomakkeet osoitteeseen:

CIMO
PL 343
00531 Helsinki

Asiaasi hoitaa : Leena Strömberg, puhelinnumero (09) 678 5541
Sähköposti: leena.stromber@cimo.fi